

hovedet foregaaet noget paa disse Logiskibe, der nu anvendes til Kaserner, som kunde tyde paa, at der var nogen egentlig Sundhedsfare forbundet med at bruge dem som Kaserner.

Om den foreslaaede Plads til Kasernen vil jeg sige, at det ogsaa er usikkert, om det, naar vi faa en ny Ordning af vort Militærvæsen, vil være hensigtsmæssigt at lægge Kasernen der. Jeg kender ikke noget til Forsvarskommissionens Forhandlinger, og ingen behøver derfor at nære nogen Frygt for, at jeg skal forraade noget af, hvad der foregaar indenfor Forsvarskommissionen, men det kunne vi dog alle være visse paa, at man i Forsvarskommissionen ogsaa overvejer det Spørgsmaal, om Staten ikke skulde nedlægge Orlogsværftet. Det er et Spørgsmaal, som saa ofte har været fremme i den offentlige Debat, og som saa stærkt griber ind i hele Ordningen af vort Forsvarsvæsen, at der ingen Tvivl kan være om, at dette Spørgsmaal overvejes i Kommissionen. Af dette Spørgsmaals Besvarelse maa det dog vistnok i væsentlig Grad afhænge, om denne Marinekaserne netop skal henlægges der, hvor det i nærværende Forslag foreslaas. Ogsaa dette opfordrer til, at man venter med at bygge Marinekasernen, indtil vi se, hvorledes den fremtidige Ordning af vort Forsvarsvæsen bliver.

Angaaende Spørgsmaalet om at sælge det gamle Materiel, skal jeg sige, at ingen vel kan have noget imod, at dette gamle Materiel bliver solgt i Stedet for at koste Penge til Vedligeholdelse, naar det er ubrugeligt for Flaaden. Men saa bør de derved indkomne Penge gaa i Statskassen. Naar man foreslaar, at saa store Beløb, som her er Tale om, skulle passere forbi Statskassen, kommer man ellers alt for let ind paa noget, som jeg vil advare imod, fordi jeg har set Tanken derom fremsat andetsteds, nemlig i Pressen af Kammerherre Jacob Scavenius, at man etablerer vort Militærvæsen som en Stat i Staten, som en selvejende Institution saaledes, at man siger, at vort Militærvæsen ejer de Kaserner, som ere til Militærvæsenets Brug, de Grunde, hvorpaa disse Kaserner ligge, og det Materiel, som er til Raadighed for Hæren osv. Hvis man gaar ind paa denne scavenianske Tankegang, vil man se, at det danske Militærvæsen er en overordentlig rig Institution. Man behøver blot at pege paa Grundene lige fra Hjørnet af Gothersgade til Vandet. Naar man derfra gaar Øst paa, have vi først Garderkasernen, derefter Sølygdens Ka-

serne. Saa kommer man til Nyboder, som ejes af Marinen, derefter til Grønningen, som Staten ejer, og Kastellet, som Hæren ejer. Lige fra Gothersgade ud til Øresund ligger en Række værdifulde Grunde, som efter denne scavenianske Tankegang tilhøre det danske Militærvæsen. Det samme er Tilfældet med Christianshavns Volde og de derom liggende Grunde, de store Kaserner paa Christianshavn og de store til militært Brug henliggende Grunde ude paa Amager. Ja, maaske selve det Hus, vi her sidde i, ifølge den Tankegang, som jeg vil advare imod, ikke tilhører Staten, men en Underafdeling af Staten, den juridiske Person, som det danske Militærvæsen er. Jeg antager nu for givet, at en saadan Tankegang ikke kan faa Tilslutning i dette høje Ting, og jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister vil være villig til at vise en saadan Tankegang tilbage; ellers vil sikkert Flertallets Ordfører i dette høje Ting være villig dertil. Men jeg mener dog, at der i det foreliggende Forslags Fremkomst har været tilstrækkelig Anledning til at advare imod en saadan Tankegang.

Jeg skal yderligere gøre den Bemærkning, at naar der her er Tale om at sælge en Del af Flaadens Materiel, og man derfor vil bygge en Kaserne, rejser sig ganske naturligt Spørgsmaalet om Erstatning for dette Materiel. Rigsdagen er jo ikke frit stillet med Hensyn til Flaadens Materiel. Flaadeloven af 28. Maj foreskriver i sin 2den Paragraf, at vi skulle have 12 store Skibe og et passende Antal af mindre Skibe i vor Flaade. Naar vi sælge en hel Del af Flaadens større Skibe, maa vi vel til at bygge nogle ny store Skibe. Det Spørgsmaal skulle vi ogsaa gerne have overvejet baade her under Forhandlingerne i dette Ting og under den Udvalgsbehandling, som dette Forslag vil blive Genstand for. For det kan blive ganske overordentlig dyrt saaledes at udrangere det gamle, anvende det derfor indkommende Beløb til andre Formaal end til nyt Materiel og saa bagefter være forpligtet til at bygge nyt Materiel til Flaaden. Det er desto værre saadan, at vi komme til at sælge disse Skibe, som man her foreslaar at sælge, langt under Indkøbspris, og det bliver da meget, meget dyrere at skaffe ny Skibe i Stedet. Man kan ikke tilnærmelsesvis faa de Beløb for de udrangerede Skibe, som der skal til for at bygge nogle ny. Naar man nu udrangerer disse Skibe, vilde jeg ogsaa gerne have at vide, hvad de kostede, da man anskaffede dem, og